

เรื่อง โบรอนกราฟีนควอนตัมดอทเป็นฟลูออเรสเซ็นต์โพรบสำหรับตรวจวัดน้ำตาลเชิงเดี่ยว และโลหะไอออน

โดย นายพันธุศิลป์ อังคสุโข ได้รับอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบโครงการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ วรานุศุภากุล)

H นปกาง มีมรณณาไป อาจารย์ที่ปรึกษา

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษยรัตน์ ธรรมพัฒนกิจ)

สกุลสุข อุ่นอร์โณทัย (อาจารย์ ดร. สกุลสุข อุ่นอรุโณทัย)

รายงานฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบและอนุมัติโดยหัวหน้าภาควิชาเคมี

(รองศาสตราจารย์ ดร. วุฒิชัย พาราสุข) หัวหน้าภาควิชาเคมี

.....

วันที่...... เดือน....พ.ศ.พ.

คุณภาพของการเขียนรายงานเล่มนี้อยู่ในระดับ 🗹 ดีมาก 🗆 ดี 🛛 พอใช้ 🛛

ชื่อโครงการ	โบรอนกราฟีนควอนตัมดอทเป็นฟลูออเรสเซ็นต์โพรบสำหรับตรวจวัด น้ำตาลเชิงเดี่ยวและโลหะไอออน			
ชื่อนิสิตในโครงการ	นายพันธุศิลป์ อังคสุโข	เลขประจำตัว	5533123923	
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษยรัตน์ ธรรมพัฒนกิจ			
ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศ	<mark>าสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิ<mark>ทย</mark>าลัย ปีก</mark>	ารศึกษา 2558		

<mark>บท</mark>คัดย่อ

ในปัจจุบัน กระบวนการเกิดโฟโตลูมิเนสเซ็นต์ และข้อดีต่าง ๆ ของกราฟีนควอนตัมดอท เช่น ไม่เป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิต ละลายน้ำได้ดี มีความเข้ากันได้กับเนื้อเยื่อในร่างกาย เสถียรต่อการ เกิดปฏิกิริยาทางเคมี เสถียรต่อการให้สัญญาณเชิงแสง และสามารถดัดแปรพื้นผิวได้ง่าย ทำให้ กราฟีนควอนตัมดอทได้รับความสนใจที่จะนำไปศึกษาต่อ และพัฒนาเป็นตัวตรวจวัดชนิดต่าง ๆ

ดังนั้นในงานวิจัยนี้ โบรอนกราฟีนควอนตัมดอท ถูกสังเคราะห์ขึ้นด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล โดยใช้ 3-aminophenylboronic acid เป็นสารตั้งต้น สารละลายของโบรอนกราฟีนควอนตัมดอทที่ สังเคราะห์ได้มีลักษณะเป็นสารละลายสีแดงเลือดหมู ภายใต้แสงความยาวคลื่นที่ดวงตามองเห็น และ สารละลายสีฟ้าอมเขียว ภายใต้แสงฟลูออเรสเซ็นต์ความยาวคลื่น 365 นาโนเมตร เมื่อนำไปพิสูจน์ ทราบเอกลักษณ์ด้วย TEM FT-IR UV-Vis และ Fluorescence spectrophotometer ผลการ พิสูจน์ทราบเอกลักษณ์พบว่าโบรอทโดปกราฟีนควอนตัมดอทที่สังเคราะห์ได้ มีขนาดเฉลี่ยที่ 12.5 นา โนเมตร มีหมู่ฟังก์ชันสำคัญที่บ่งบอกถึงการมีหมู่กรดโบโรนิก และหมู่เอมีนในโมเลกุล มีช่วงการ ปลดปล่อยแสงฟลูออเรสเซ็นต์สูงสุด 2 ช่วงคือที่ 375 และ 421 นาโนเมตร และโบรอนกราฟีน ควอนตัมดอทมีความเสถียรที่สูงต่อการให้สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ ดังที่เห็นได้จากสัญญาณที่คงที่ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเดือน ซึ่งเมื่อนำโบรอทโดปกราฟีนควอนตัมดอทมาทดสอบกับน้ำตาลเชิงเดี่ยว และไอออนโลหะต่างชนิดกัน พบว่ามีความจำเพาะเจาะจงกับ Al³⁺ และ Au³⁺ เท่านั้น และมีขีดจำกัด การตรวจวัด Au³⁺ และ Al³⁺ เท่ากับ 0.029 มิลลิโมลาร์ และ 0.622 มิลลิโมลาร์ ตามลำดับ อย่างไร ก็ตามทางผู้วิจัยพบว่าโบรอนกราฟีนควอนตัมดอทไม่เกิดการจับกันกับน้ำตาลเชิงเดี่ยว

คำสำคัญ : โบรอนกราฟีนควอนตัมดอท, Fluorescence spectrophotometer, 3-aminophenylboronic acid

Title	Boron Graphene Quantum Dots (BGQDs) as a Fluorescence Probe for
	Detection of Monosaccharides and Metal Cations
Student Nam	e Mr. Pansilp Aungkasukho ID 5533123923
Advisor name	Assist. Prof. Dr. Boosayarat Tomapatanaget
Chemistry Fac	ulty of Science Chulalongkorn University Academic vrears 2015

Abstract

Nowadays, The photoluminescence (PL) mechanism and advantages of Graphene Quantum Dots (GQDs) such as low cytotoxicity, water solubility, excellent biocompatibility, chemical inertness, long term resistance to photobleaching and easily tunable luminescence emission are great of interest for sensing applications.

In this work, boron-doped graphene quantum dots (BGQDs) were synthesized via hydrothermal approach by using 3-aminophenylboronic acid as a precursor. BGQDs solution exhibits a soft crimson light under visible light and cyan light with a high brightness under ultraviolet light at 365 nm. As characterized by TEM, FT-IR, UV-Vis and Fluorescence spectrophotometer, BGQDs shows unequal size with average particle size at 12.5 nm. The functional group of BGQDs investigated by FT-IR, possibly containing boronic groups and amine group in the particle. Interestingly, these BGQDs exhibited strong emission band at 375 nm and 421 nm whose intensities remain constant for approximately one month. This suggested a high stability of the asprepared BGQDs. After testing BGQDs with various monosaccharides and metal cations, it was found that BGQDs offered a highly selective detection for Al³⁺ and Au³⁺ with a detection limit of 0.029 mM and 0.622 mM, respectively. Unfortunately, we found that BGQDs were unable to bind with monosaccharides.

ARETHORAD

Keyword: Boron-doped graphene quantum dots, Fluorescence spectrophotometer, 3-aminophenylboronic acid

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ประสบผลสำเร็จได้เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร. บุษยรัตน์ ธรรมพัฒนกิจ ที่สละเวลาให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านมาโดยตลอด รวมถึงให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ความรู้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัย และ ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ วรานุศุภากุล และอาจารย์ ดร.สกุลสุข อุ่นอรุโณทัย ที่กรุณารับเป็น ประธานและกรรมการในการสอบงานวิจัยนี้

ขอขอบคุณนางสาวมนัญญา เทพกิจอารีกุล และพี่ ๆ ในห้องปฏิบัติการวิจัยทุกคนที่คอยให้ คำปรึกษา, ให้คำแนะนำ และให้ความรู้ในการทำงานวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นความรู้ใน การใช้เครื่องมือ และความรู้ทั้งในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและการดำเนินงานวิจัย จึงอาจกล่าวได้ว่า งานวิจัยนี้มิอาจสำเร็จลุล่วงได้เลยหากขาดบุคคลเหล่านี้

ขอขอบคุณโครงการการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ที่ให้การสนับสนุนในการดำเนินงานวิจัยนี้

ขอขอบคุณคุณพ่อคุ<mark>ณแม่และครอบครัว รวมทั้งเพื่อน ๆ สำหรับ</mark>การให้กำลังใจและความ ช่วยเหลือต่าง ๆ ทางผู้วิจัยขอขอบคุณในทุกความกรุณาของทุกท่านที่ได้กล่าวมาข้างต้น และบุคคลที่ ไม่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้

	สารบัญ
	a to Chill Man
บทคัดย่อ	
Abstract	
กิตติกรรมบ	ไระกาศ
สารบัญ	
สารบัญรูป <i>เ</i>	חרר
สารบัญตาร	ing
บทที่ 1 บห	าน้ำ
1.1	ความเป็นมาและมูลเหตุจูงใจ
1.2	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
1.3	วัตถุประสงค์
1.4	ประโยชน์ที่ได้รับ
บทที่ 2 ทฤ	ษฎี
2.1	วัสดุระดับนาโนเมตร
2.2	ควอนตัมดอท (quantum dot)
2.3	กราฟีนควอนตัมดอท (Graphene quantum dots)
2.2 Dots)	การสังเคราะห์กราฟีนควอนตัมดอท (Synthesis of Graphene Quant 12
2.2	.1 กระบวนการสังเคราะห์แบบบนลงล่าง (Top-down approach)
2.2	.2 กระบวนการสังเคราะห์แบบล่างขึ้นบน (Bottom-up approach)
2.3	การสังเคราะห์ด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล (Hydrothermal methods)
2.4	การโดปกราฟีนควอนตัมดอท (Doping Graphene Quantum Dots)
2.5	การเกิดลูมิเนสเซ็นต์ของโมเลกุล (Molecular luminescence)
บทที่ 3 การ	รทดลอง
3.1	เครื่องมือและอุปกรณ์

3.2	สา	รเคมี	.16
3.3	กา	รทดลอง	.17
2	3.3.1	การสังเคราะห์โบรอน <mark>กราฟีนควอนต</mark> ัมดอท	.17
2	3.3.2	การเตรียมสารละลายโลหะ	.17
2	3.3.2	การเตรียมสารละลายน้ำตาล	.19
2	3.3.3	การเตรียมสารละลายบั <mark>ฟเฟ</mark> อร์ HEPES ความเข้มข้น 10 mM pH 7.4	.19
2	3.3.4	การศึกษาความจำเพาะเ <mark>จา</mark> ะจงของ BGQDs กับโลหะ	.19
2	3.3.5	การศึกษาความจำเพาะ <mark>เจาะ</mark> จงของ BGQDs กับน้ำตาล	.20
2	3.3.6	การไทเทรตหาความไวของ BGQDs ต่อสารละลายโลหะ Au ³⁺ และ Al ³⁺	.20
3.4	ขีด	จำกั <mark>ดของการวิเ</mark> คราะห์	.21
บทที่ 4 เ	ผลการเ	ท <mark>ด</mark> ลอง <mark>และ วิ</mark> เคราะห์ผ <mark>ลการท</mark> ดลอง	.22
4.1	กา	รศึกษาลักษณะทางกายภาพ และขนาดของ BGQDs	.22
4.2	กา	ร <mark>ตรวจสอบ</mark> หมู่ฟังก์ชันอินทรีย์ที่มีอยู่ใน BG <mark>QD</mark> s	.23
4.3	กา	รศึก <mark>ษาคุ</mark> ณสมบัติเชิงแสงของ BGQDs	.24
4.4	กา	รศึกษาความเสถียรต่อแสงของ BGQDs	.25
4.5	กา	รศึกษาความจำเพาะเจาะจงกับน้ำตาล	.26
4.6	กา	รศึกษาความจำเพาะเจาะจงกับโลหะ	.26
4.7	กา	รศึกษาหาสภาพไวต่อ Al ³⁺ และ Au ³⁺ ของ BGQDs <mark>ด้วยการ</mark> ไทเทรต	.28
4	1.7.1	การศึกษาสภาพไวของ BGQDs ต่อ Au ³⁺	.28
4	1.7.2	การศึกษาสภาพไวของ BGQDs ต่อ Al ³⁺	.30
4.8	ขีดจำกั	ดของการตรวจวัดและขีดจำกัดการวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยเครื่องมือ (Lii	mit
of D	etecti	on, LOD and Limit of Quantitation, LOQ)	.32
บทที่ 5 ส	สรุปผล 	การทดลอง	.33
เอกสารอ้	อ้างอิง	G (G) (G)	.34
ประวัติผู <i>้</i>	ົ ວີຈັຍ		.37

สารบัญรูปภาพ

หน้า
รูปที่ 1.1.1 วัสดุคาร์บอ <mark>นระดับนาโนรูปแบบต่าง ๆ</mark> 2
รูปที่ 1.2.1 การสังเค <mark>ราะห์กราฟีนค</mark> วอนตัมดอทจากแผ่นกราฟีนด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล3
รูปที่ 1.2.2 การ <mark>สังเคราะห์กราฟีน</mark> ควอน <mark>ตัม</mark> ดอทจากกรดซิตริกผ่านปฏิกิริยาไพโรไลซิส3
รูปที่ 1.2.3 การสังเคราะห์ดัดแปรกราฟ <mark>ีนค</mark> วอนตัมดอทให้มีหมู่ฟังก์ชันบริเวณขอบเป็น กรด
โบโรนิก
รูปที่ 1.2.4 โบรอน-โดปกราฟีนคว <mark>อนตัม</mark> ดอทเพื่อตรวจวัดน้ำตาลกลูโคสและให้สัญญาณ
พลูออเรสเซินต์เพิ่มขึ้น4
รูปที่ 1.2.5 การสังเคราะห์คาร์บอนด <mark>อทที่มีหมู่บนพื้นผิวเป็นกรดโบโรนิก ที่มีความจำเพาะ</mark>
กับกลูโคส
รูปที่ 1.2.6 กา <mark>รสังเครา</mark> ะห์ไนโตรเจน-โดปกราพีนควอนตัมดอทที่มีความจำเพาะเจาะจงต่อ
Fe ³⁺ 6
รูปที่ 1.2.7 ซัลเฟอร์-โดปกราฟีนควอนตัมดอทเพื่อตรวจวัด Fe ³⁺ และให้สัญญาณ ฟลูออเรส
เซ็นต์ลด <mark>ลง</mark>
รูปที่ 1.2.8 กร าฟการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูเรสเซนซ์ที่เพิ่มขึ้นของ BGQDs ที่ความเข้มข้น
ของ Al ³⁺ ค่าต่าง ๆ (a) และภาพพิมพ์ของ BGQDs กับเซลล์ฮีล่า (b <mark>)</mark>
รูปที่ 2.1.1 วัสดุระดับนาโนรูปแบบต่าง ๆ10
รูปที่ 2.1.2 ระดับพลังงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามขนาดของผลึกนาโน10
รูปที่ 2.3.1 การเปลี่ยนแปลงขนาด (a) และหมู่ฟังก์ชัน (b) ของกราฟีนควอนตัมดอทที่มีผล
ต่อการปลดปล่อยพลังงานแสง12
รูปที่ 2.2.1 กระบวนการสังเคราะห์แบบ Top-down และ Bottom-up13
รูปที่ 2.5.1 แสดงแผนภาพระดับพลังงานการเกิดฟลูออเรสเซ็นต์ Jablonski diagram15

รูปที่ 3.3.1 ขั้นตอนการสังเคราะห์ BGQDs17
รูปที่ 4.1.1 (a) BGQDs ภายใต้แสงความยาวคลื่นที่ดวงตามองเห็น (b) ภายใต้แสง ฟลูออเรส
เซ็นต์ (λ _{ex} = 365 nm)22
รูปที่ 4.1.2 ภาพจากเ <mark>ครื่อง</mark> TEM (a) และขนาดของ BGQDs (b)23
รูปที่ 4.2.1 FT-IR Spectra ของ BGQDs และ 3-aminophenylboronic acid
รูปที่ 4.3.1 (a-d) ข้อมูลสมบัติเชิงแสงข <mark>อง</mark> BGQDs โดย (a) สเปกตรัมการดูดกลืนพลังงาน
และสเปกตรัมการปลดปล่อยพลังงานของ BGQDs ณ ช่วงพลังงานกระตุ้นจาก 220-410 (b),
220-340 nm (c) และ 350-410 nm (d)25
รูปที่ 4.4.1 ค วามเข้มแสงฟลูออ <mark>เ</mark> รสเซ็นต์ที่ความยาวคลื่น 421 nm เมื่อกระตุ้นที่ 365 nm
ณ เวลา 0 ถึง <mark>1 ชั่วโมง</mark> 25
รูปที่ 4.5.1 สเปก <mark>ตรัมการ</mark> ปลดปล่ <mark>อยพลังงานของ</mark> BGQ <mark>Ds หลังเติมน้ำตาล 4 ชนิด ณ</mark>
พลังงานกระตุ้นที่ความยาวคลื่น 310 nm (a) และ 370 nm (b)
รูปที่ 4.6.1 (a-d) <mark>สเปกตรัมการปลดปล่อยพลังงานของ</mark> BGQDs กับสารละลายโลหะหนัก
ชนิดต่าง ๆ ณ พลังงานกระตุ้นที่ความยาวคลื่น 310 nm (a) สรุปเป็นกราฟแท่ง (b) และ 370
nm (c) <mark>สรุป</mark> เป็นกราฟแท่ง (d)27
รูปที่ 4.7.1.1 (a-d) รูปการศึกษาความไวของ BGQDs ต่อ Au ³⁺ ส <mark>เปกตรั</mark> มแสดงสัญญาน
ฟลูออเรสเซ็นต์ของ BGQDs หลังไทเทรต Au ³⁺ ที่ความเข้มข้นต่าง ๆ ณ พลังงานกระตุ้นที่
ความยาวคลื่น 310 nm (a) สรุปเป็นกราฟเส้นตรงมาตรฐาน (c) และ 370 nm (b) สรุปเป็น
กราฟเส้นตรงมาตรฐาน (d)29
รูปที่ 4.7.1.2 สีของสารละลายที่เปลี่ยนแปลงไปของ BGQDs หลังไทเทรต Au ³⁺ ที่ความ
เข้มข้นต่าง ๆ ภายใต้ความยาวคลื่น 365 nm29
รูปที่ 4.7.1.3 ภาพจากเครื่อง TEM และภาพขยายของ BGQDs กับ Au ³⁺ 29

สารบัญตาราง

×. . .

- m C M M man	หน้า
ตารางที่ 2.3.1 การสังเคราะห์กราฟีนควอนตัมดอทด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล	14
ตารางที่ 3.3.2.1 ปริมาณของโลหะชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการทดลอง	18
ตารางที่ 3.3.2.1 ปริมาณของน้ำตาลชนิ <mark>ดต่</mark> าง ๆ ที่ใช้ในการทดลอง	19
ตารางที่ 3.3.6.1 ความเข้มข้นของ BGQ <mark>Ds</mark> ต่อ Au ³⁺	20
ตารางที่ 3.3.6.2 ความเข้มของ BGQDs <mark>ต่อ</mark> Al ³⁺	21

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและมูลเหตุจูงใจ

สารกึ่งตัวนำควอนตัมดอท (semiconductor quantum dots) ยกตัวอย่างเช่น แคดเมียมเซลิไนด์ (CdSe) และ เลดซัลไฟด์ (PbS) ได้รับความสนใจในสายงานต่าง ๆ ได้แก่ ในงานของตัวภาพพิมพ์ทางชีวภาพ (bioimaging) และในด้านชีวเวชศาสตร์ (biomedicine) เพราะว่าสารกึ่งตัวนำควอนตัมดอทมีผลิตผลทางควอนตัม (quantum yield) ที่สูง และมี ลักษณะของคุณสมบัติเชิงแสงที่เฉพาะ อย่างไรก็ตามสารกึ่งตัวนำควอนตัมดอทก็ยังมี ข้อจำกัดและข้อเสียก็คือ มีความเป็นพิษสูง (high toxicity) มีความเข้ากันได้กับเนื้อเยื่อใน ร่างกายที่ต่ำ (low biocompatibility) ต้นทุนในการผลิตสูง (high cost) ไม่เสถียรต่อ ปฏิกิริยาเคมี (low chemical inertness) และ มีความสามารถในการละลายน้ำที่ต่ำ (poor solubility) (1) ในงานวิจัยต่าง ๆ จึงมีความสนใจที่จะหาวัสดุที่จะมาทดแทนสารกึ่งตัวนำ ควอนตัมดอท นี้

ในเวลาต่อมาจึงได้มีการค้นพบ วัสดุคาร์บอนระดับนาโน (carbon nanomaterials) ในรูปแบบต่าง ๆ และเป็นการค้นพบที่ได้รับความสนใจอย่างมากในสายงานของวิทยาศาสตร์ นาโน (nanoscience) เนื่องจากมีคุณสมบัติพิเศษที่น่าสนใจหลายด้าน เช่น คุณสมบัติทาง ไฟฟ้า (electrical properties) คุณสมบัติทางเคมี (chemical properties) คุณสมบัติ เซิงกล (mechanical properties) คุณสมบัติเซิงแสง (optical properties) และคุณสมบัติ ทางอุณหภูมิ (thermal properties) จากการที่วัสดุคาร์บอนระดับนาโนมีคุณสมบัติที่พิเศษ แตกต่างจากวัสดุนาโนแบบอื่น เช่น วัสดุนาโนสารกึ่งตัวนำและโลหะ (semiconductor and metal nanomaterials) เป็นต้น ทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานในสายงานด้านต่าง ๆ ได้หลากหลาย เช่น ตัวตรวจวัด (sensor) ตัวขนส่งยา (drug delivery) ตัวเก็บและแปลง พลังงาน (energy Storage & conversion) และ ตัวภาพพิมพ์ทางชีวภาพ (bioimaging) เป็นต้น (2) โดยในปัจจุบันวัสดุคาร์บอนระดับนาโนหลายชนิดได้ถูกค้นพบและสังเคราะห์ขึ้น เป็นจำนวนมาก เช่น คาร์บอนนาโนทิวบ์ (carbon nanotubes) กราฟืน (qraphene) คาร์บอนดอท (carbon dots) คาร์บอนนาโนออเนียนส์ (carbon nanoonions) คาร์บอน นาโนไดมอนด์ (carbon nanodiamond) คาร์บอนนาโนฮอร์น (carbon nanohorns) ฟลู เลอรีน (fullerenes) และกราฟืนควอนตัมดอท (Graphene Quantum Dots) (3)

ร**ูปที่ 1.1.1 วั**สดุคาร์<mark>บอนร</mark>ะดับนาโนรูปแบบต่าง ๆ [3]

กราฟีนควอนตัมดอท (Graphene Quantum Dots, GQDs) เป็นหนึ่งในวัสดุ คาร์บอนระดับนาโนที่ได้รับความสนใจในการนำมาศึกษา พัฒนา และนำไปใช้ในการตรวจวัด สารชีวภาพหรือสารจำพวกโลหะหนักชนิดต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ทดแทนสารควอนตัมดอท ชนิด แคดเมียมเซลิไนด์ และเลดซัลไฟด์ ได้ เนื่องจากมีข้อดีคือ ไม่เป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิต ละลาย น้ำได้ดี มีความเข้ากันได้กับเนื้อเยื่อในร่างกาย เสถียรต่อการเกิดปฏิกิริยาทางเคมี และ สามารถดัดแปรพื้นผิวได้ง่าย (4) จากการที่กราฟีนควอนตัมดอทมีคุณสมบัติการกักขังเชิง ควอนตัม (quantum confinement) นั่นคือ มีคุณสมบัติเปลี่ยนแปลงตามขนาดและรูปร่าง ทำให้สามารถเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติเชิงแสงของกราฟีนควอนตัมดอทได้ด้วยการควบคุม ขั้นตอนกระบวนการการสังเคราะห์ หรือการโดปด้วยอะตอมที่ไม่ใช่ C และ H ซึ่งมีงานวิจัย มากมายที่ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยสองปัจจัยดังกล่าว เพื่อทำการพัฒนาขีดความสามารถขอ งกราฟีนควอนตัมดอทต่อไป

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี ค.ศ. 2010 Dengyu และคณะ (5) ได้คิดค้นพัฒนาวิธีการสังเคราะห์กราฟีน ควอนตัมดอท โดยใช้แผ่นกราฟีนเป็นสารตั้งต้น ทำวิธีไฮโดรเทอร์มอลเกิดกระบวนการแบบ บนลงล่าง (Top-down routes) ทำให้กราฟีนควอนตัมดอทที่ได้ขนาดเล็ก มีการกระจายตัว อย่างเท่าเทียมกัน และมีการปลดปล่อยพลังงานแสงในช่วงแสงสีฟ้าที่สว่าง จึงสามารถนำไป พัฒนาต่อในงานด้าน ออปโตอิเล็กทรอนิกส์ (Optoelectronics) และ ตัวตรวจวัดทาง ชีวภาพ (biosensor) ตามรูปที่ 1.2.1

รูปที่ 1.2.1 การสังเคราะห์กราฟีนควอน<mark>ตัม</mark>ดอทจากแผ่นกราฟีนด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล [5]

ในปี ค.ศ. 2012 Yongqiang และคณะ (6) ได้คิดค้นการสังเคราะห์กราฟีน ควอนตัมดอท โดยใช้กรดซิตริก (Citric acid) เป็นสารตั้งต้น ผ่านปฏิกิริยาไพโรไลซิส (Pyrolysis) เกิดกระบวนการแบบล่างขึ้นบน (Bottom-down route) ซึ่งเป็นวิธีการ สังเคราะห์ที่ใช้ต้นทุนต่ำ มีขั้นตอนการสังเคราะห์ที่ไม่ซับซ้อน และได้กราฟีนควอนตัมดอทที่ มีขนาดเล็กมีหมู่ฟังก์ชันที่ขอบเป็นกรดคาร์บอกซิลิก (Carboxylic acid) สามารถนำไป พัฒนาโดยต่อหมู่ฟังก์ชันต่าง ๆ ได้ ตามรูปที่ 1.2.2

จากงานวิจัยที่ผ่านมา ในปี ค.ศ. 2013 Qu และคณะ (7) ได้ทำการดัดแปรหมู่ ฟังก์ชันบริเวณขอบของกราฟีนควอนตัมดอท จากหมู่คาร์บอกซิลิก ไปเป็นหมู่โบโรนิก โดย อาศัยปฏิกิริยา EDC coupling ระหว่างหมู่คาร์บอกซิลของกราฟีนควอนตัมดอท และหมู่เอ มีน ของ 3-aminophenylboronic acid ส่งผลให้อนุภาคที่สังเคราะห์ขึ้น มีความจำเพาะต่อ น้ำตาลกลูโคส และมีการเปลี่ยนแปลงสัญญาณเชิงแสงตามลำดับ ตามรูปที่ 1.2.3

รูปที่ 1.2.3 การสังเคราะห์ดัดแปรกราฟีนควอนตัมดอทให้มีหมู่ฟังก์ชันบริเวณขอบเป็น กรดโบโรนิก [7]

ต่อมาในปี ค.ศ. 2014 Zhang และคณะ (8) ได้ทำการสังเคราะห์โบรอน-โดปกราฟีน ควอนตัมดอท (Boron-doped graphene quantum dots, BGQDs) จากโบรอน-โดปกรา ฟีน (Boron-doped graphene, BG) ด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล (Hydrothermal method) โดย BGQDs ที่สังเคราะห์ได้มีหมู่กรดโบโรนิกอยู่บริเวณขอบ จากการวิจัยพบว่าโบรอนโดป กราฟีนควอนตัมดอทมีความจำเพาะเจาะจงกับน้ำตาลกลูโคสเท่านั้น เนื่องจากน้ำตาลกลูโคส มีตำแหน่ง cis-diol 2 ตำแหน่ง สามารถจับกับหมู่โบโรนิกที่อยู่บนขอบกราฟีนควอนตัมดอท แต่ละตำแหน่งให้เชื่อมกันแล้วเกิดเป็นโมเลกุลที่มีความแข็งที่อ (rigid) มากขึ้น โดยแสดง สัญญาณออกมาในรูปแบบของสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ที่เพิ่มขึ้น (Enhance fluorescence) จากการเกิดการรวมตัวของน้ำตาลกลูโคสกับโบรอน-โดปกราฟีนควอนตัมดอท ตามรูปที่

รูปที่ 1.2.4 โบรอน-โดปกราฟีนควอนตัมดอทเพื่อตรวจวัดน้ำตาลกลูโคสและให้สัญญาณ ฟลูออเรสเซ็นต์เพิ่มขึ้น [8]

เช่นเดียวกันในปี ค.ศ. 2014 Pengfei และคณะ (9) ได้สังเคราะห์คาร์บอนดอทที่มี หมู่ฟังก์ชันบริเวณขอบเป็นหมู่กรดโบโรนิก โดยใช้สารตั้งต้นเป็น Phenylboronic acid สังเคราะห์ด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล ที่อุณหภูมิ 160 °C คาร์บอนดอทที่สังเคราะห์ได้มีหมู่โบโร นิกอยู่ที่ผิวของคาร์บอนดอท ทำให้มีความจำเพาะเจาะจงกับน้ำตาลกลูโคสที่มีตำแหน่ง cisdiol 2 ตำแหน่ง ทำให้เกิดการดับสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ (Quenching fluorescence) ตามรูปที่ 1.2.5

รูปที่ 1.2.5 การสังเ<mark>คราะห์คาร์บอนดอทที่มีหมู่บนพื้นผิวเป็นกรดโบโรนิก ที่มี</mark> ความจำเพาะกับกลูโคส [9]

ในปี ค.ศ. 2014 Jian และคณะ (10) ได้ทำการสังเคราะห์ในโตรเจน-โดปกราฟีน ควอนตัมดอท (Nitrogen-doped graphene quantum dots, N-GQDs) จากการดัดแปร ผิวของกราฟีนควอนตัมดอทให้มีไนโตรเจนด้วยไฮดราซีน (Hydrazine) ผ่านกระบวนการ ไฮโดรเทอร์มอล ส่งผลให้อนุภาคที่สังเคราะห์ขึ้น มีความจำเพาะต่อ Fe³⁺ และมีการ เปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์แบบลดลงโดยเกิดกลไกปฏิกิริยาเควนซิงแบบสถิต และ ปฏิกิริยาเควนซิงเชิงกล (Static and dynamic quenching reaction) ตามลำดับ ตามรูปที่ 1.2.6

รูปที่ 1.2.6 การสังเคราะห์ในโตรเจน-โดปกราฟีนควอนตัมดอทที่มีความจำเพาะ เจาะจงต่อ Fe³⁺ [10]

นอกจากนั้นในปี ค.ศ. 2014 งานวิจัยของ Shuhua และคณะ (11) ได้สังเคราะห์ ซัลเฟอร์-โดปกราฟีนควอนตัมดอท (Sulfur-doped graphene quantum dots, SGQDs) จากการทำปฏิกิริยาอิเล็กโทรลิซิส (Electrolysis) ของกราไฟต์ (Graphite) ในสารละลาย Sodium *p*-toluenesulfonate ซึ่ง SGQDs ที่สังเคราะห์ได้มีความจำเพาะเจาะจงกับ Fe³⁺ เกิดการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ลดลง ที่มีขีดจำกัดการตรวจวัดที่ 4.2 nM ตาม รูปที่ 1.2.7

ในงานวิจัยปี ค.ศ. 2014 Zetan และ คณะ (12) ได้สังเคราะห์โบรอนโดปกราฟีน ควอนตัมดอท (Boron doped-graphene quantum dots, BGQDs) จากการทำปฏิกิริยา ทางเคมีไฟฟ้าของกราไฟท์ (Graphite) ในสารละลายบอแรกซ์ (Borax, Na₂B₄O₇•10H₂O) ที่ ทำหน้าที่เป็นสารอิเล็กโทรไลท์ ส่งผลให้อนุภาคที่สังเคราะห์ขึ้น มีความจำเพาะต่อ Al³⁺ โดย มีการเพิ่มขึ้นของสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้เป็นตัวภาพพิมพ์ทาง ชีวภาพกับเซลล์ฮีล่า (HeLa cells) ได้อีกด้วย แสดงตามรูปที่ 1.2.8

รูปที่ 1.2.8 กราฟการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูเรสเซนซ์ที่เพิ่มขึ้นของ BGQDs ที่ ความเข้มข้นของ Al³⁺ ค่าต่าง ๆ (a) และภาพพิมพ์ของ BGQDs กับเซลล์ฮีล่า (b) [12]

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงสนใจที่จะสังเคราะห์กราฟีนควอนตัมดอท ด้วยวิธีไฮโดรเทอร์ มอล โดยเลือกใช้สารตั้งต้นเป็น 3-aminophenylboronic เพื่อให้หมู่ฟังก์ชันบริเวณขอบ และผิวของกราฟีนควอนตัมดอท เป็นหมู่กรดโบโรนิก และมีอะตอมของไนโตรเจนในโมเลกุล ทำหน้าที่เป็นส่วนรับรู้กับสารชีวภาพ เนื่องจากหมู่กรดโบโรนิกสามารถทำปฏิกิริยา สามารถ ทำปฏิกิริยากับหมู่ไดออลของน้ำตาลกลูโคสหรือโลหะไอออน และเกิดการเปลี่ยนแปลง สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ได้

1.3 วัตถุประสงค์

- สังเคราะห์กราฟีนควอนตัมดอทที่มีหมู่ฟังก์ชันบริเวณขอบเป็นหมู่กรดโบโรนิก
- มีความจำเพาะต่อการตรวจวัดสารทางชีวภาพหรือโลหะหนัก

1.4 ประโยช<mark>น์ที่ได้รับ</mark>

- 1. ได้กราฟีนควอนตัมดอท ที่มีขอบเป็นหมู่กรดโบโรนิก
- ได้ตัวตรวจวัดสารทางชีวภาพหรือโลหะหนักที่มีความจำเพาะเจาะจงสูง

บทที่ 2 ทฤษฎี

2.1 วัสดุระดับนาโนเมตร

้ วัสดุร<mark>ะดับนาโนเมตร คือ วัสดุที่มีโค</mark>รงสร้างผลึกขนาดเล็กมาก ซึ่งมีหลากหลายชนิด ดังที่แสดงในรูป 2.1.1 (16) และจากการ<mark>ที่</mark>มีโครงสร้างผลึกขนาดเล็กมากทำให้อิเล็กตรอนที่ ถูกกักขังภายในโครงสร้างของผลึกนาโน<mark> ถูก</mark>จำกัดบริเวณการเคลื่อนที่ไว้ทั้งสามมิติ โดยเรียก ้ปรากฏการณ์นี้ว่า "การกักขังเชิงควอนตัม" (quantum confinement) ทำให้อิเล็กตรอน ้เหล่านี้ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระเหมือนกับที่เกิดขึ้นในโครงสร้างใหญ่ ๆ (bulk) การ ถูกกักขังของอิเล็กตรอนส่งผลให้เกิดระดับพลังงานที่ไม่ต่อเนื่อง (discrete energy levels) โดยระดับพลังงานเหล่านี้จะแปรเปลี่ยนไปตามขนาดของผลึกนาโน (quantum size effect) ้กล่าวคือช่องว่<mark>างแถบพลังงาน</mark>จะมีขน<mark>าดกว้างขึ</mark>้น ถ้าผลึกนาโนมีขน<mark>าดเ</mark>ล็กลง นอกจากนี้แล้ว รูปร่างของผลึกนาโ<mark>นยั</mark>งม<mark>ีผล</mark>ต่อการ<mark>กักกันอิเล็กตรอนเชิงคว</mark>อนตัมเช่นกัน (14-15) ดังที่แสดง ในรูป 2.1.2 เนื่อ<mark>งจากคุณ</mark>สมบัติเชิ<mark>งควอนตัมของผ</mark>ลึกนาโ<mark>นสามารถ</mark>ควบคุมได้โดยง่าย ด้วย การปรับเปลี่ยนขน<mark>าดแ</mark>ละรูปร่างของผลึก จึงทำให้ในปัจจุบันนี้ มีการนำผลึกนาโนไปใช้ ้ประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพของสิ่งประดิษฐ์สารกึ่งตัวน้ำ อาทิเช่น เซลล์สุริยะ ้ประสิทธิภาพสูง แอลอีดี (LEDs) หรื<mark>อแม้แต่การใช้ประโย</mark>ชน์ในทางการแพทย์สำหรับช่วยใน การพิมพ์ภาพทางชีวภาพ (bioimaging) เพื่อระบุตำแหน่งและติดตามศึกษาเซลล์ หรือ ้โมเลกุลชีว<mark>ภา</mark>พภายในร่างกายได้ง่ายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้ เป็นตัวรับรู้ทางชีวภาพ (biological sensors) ได้เช่นเดียวกัน

รูปที่ 2.1.2 ระดับพลังงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามขนาดของผลึกนาโน [14-15]

2.2 ควอนตัมดอท (quantum dot)

ควอนตัมดอท เป็นโครงสร้างที่มีลักษณะเป็นผลึกนาโน (nanocrystal) ของ สารประกอบที่มีคุณสมบัติเป็นสารกึ่งตัวน้ำ (semiconductor) เช่น แคดเมียมเซลิไนด์ (CdSe) และ เลดซัลไฟด์ (PbS) ซึ่งประกอบไปด้วยอิเล็กตรอนจำนวนระหว่าง 100 - 1,000 ตัว/อนุภาค และเป็นโครงสร้างนาโนที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางอยู่ในช่วงระหว่าง 2 - 10 นาโนเมตร (หรือประกอบไปด้วยอะตอมจำนวนประมาณ 10-50 อะตอม) เมื่อมองโครงสร้าง ของควอนตัมดอทนี้ผ่านเครื่องมือที่สามารถสำรวจโครงสร้างระดับนาโนได้ จะมองเห็นว่า โครงสร้างนี้มีลักษณะเป็นจุด (dot) จึงเป็นที่มาของโครงสร้างนาโนที่เรียกว่า ควอนตัมดอท นี่เอง และเมื่อโครงสร้างของควอนตัมดอทที่ได้จากการสังเคราะห์มีขนาดเล็กระดับนาโนนี้ทำ ให้โครงสร้างนี้หรือจุดนี้ก็จะแสดงพฤติกรรมภายในอะตอมหรือภายในโมเลกุลแบบควอนตัม ตามหลักการทางฟิสิกส์ควอนตัม (quantum physics) (หรือมีสถานะเป็นแบบควอนตัม นั่นเอง) จึงเรียกโครงสร้างนาโนของวัสดุที่มีลักษณะเช่นนี้ว่า ควอนตัมดอท (16)

2.3 กราฟ<mark>ีนควอนตัมดอท</mark> (Graphene quantum dots)

กราฟีนควอนตัมดอท (Graphene quantum dots, GQDs) คือ กราฟีนที่มีขนาด อนุภาคน้อยกว่า 100 นาโนเมตรและประกอบด้วยจำนวนแผ่นกราฟีน 1-2 ชั้น เนื่องจากมี โครงสร้างที่มีขนาดเล็กมากทำให้มีสมบัติทางควอนตัม แสดงออกมาจากปรากฏการณ์การ กักขังเชิงควอนตัม (quantum confinement effect) คือสมบัติเปลี่ยนแปลงตามขนาดและ รูปร่าง และยังมีผลจากการเปลี่ยนแปลงขอบของแผ่น (Edge effects) แสดงดังรูปที่ 2.3.1(17) ทำให้กราฟีนควอนตัมดอทสามารถแสดงสมบัติทางการเปล่งแสง (photoluminescence properties) เมื่อได้รับพลังงานกระตุ้น นอกจากนั้นยังมีข้อดี คือ ไม่ เป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิต, ละลายน้ำได้ดี, มีความเข้ากันได้กับเนื้อเยื่อในร่างกาย, เสถียรต่อการ เกิดปฏิกิริยาทางเคมี และสามารถดัดแปรพื้นผิวได้ง่าย (4) จากสมบัติทางควอนตัมและข้อดี ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้กราฟีนควอนตัมดอทได้รับความสนใจที่จะนำไปพัฒนาใช้เป็นตัวให้ สัญญาณในการตรวจวัดสารทางชีวภาพ (biosensor) ตัวภาพพิมพ์ทางชีวภาพ (Bioimaging) และ ตัวขนส่งยา (Drug delivery) เป็นต้น

- กณะวิทยาสาสตร์ จุฬาลงกรณ์แหกวิทยาลัย

2.2 การสังเคราะห์กราฟีนควอนตัมดอท (Synthesis of Graphene Quantum Dots)

การสังเคราะห์กราฟีนควอนตัมดอท สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 วิธีหลักๆได้แก่ การทำโครงสร้างขนาดใหญ่ให้มีขนาดเล็กลงระดับนาโน หรือกระบวนการสังเคราะห์แบบบน ลงล่าง (Top-down approach) กับ การสังเคราะห์จากอนุภาคเล็กประกอบขึ้นเป็น โครงสร้างใหญ่ หรือ กระบวนการสังเคราะห์แบบล่างขึ้นบน (Bottom-up approach) (18)

2.2.1 กระบวนการสังเคราะห์แบบบนลงล่าง (Top-down approach)

กระบวนการสังเคราะห์แบบบนลงล่าง เป็นวิธีการใช้อุปกรณ์ตัด แบ่งแยก เจาะ ย่อย หรือบดให้ของที่มีขนาดใหญ่มีขนาดเล็กลงๆ จนได้โครงสร้างวัสดุระดับ นาโนเมตร ตัวอย่างของเทคโนโลยีแบบบนลงล่าง เช่น โฟโตลิโทกราฟี (Photo lithography) เป็นเทคโนโลยีที่ใช้ในการสร้างวงจรไมโครอิเล็กทรอนิกส์เช่นผลิตซิป คอมพิวเตอร์รวมถึงการแกะสลักเพื่อกำหนดลักษณะโครงสร้างในระดับนาโนเมตร บนวงจรอิเล็กทรอนิกส์

2.2.2 กระบวนการสังเคราะห์แบบล่างขึ้นบน (Bottom-up approach)

กระบวนการสังเคราะห์แบบล่างขึ้นบน คือการทำโครงสร้างหรือผลิตสิ่งของ โดยการนำอะตอม/โมเลกุล มาจัดเรียงให้เป็นโครงสร้างขนาดใหญ่ตามรูปแบบที่ ต้องการอย่างถูกต้องแม่นยำ เป็นวิธีที่คล้ายกับการเลียนแบบการสังเคราะห์สารใน ธรรมชาติเช่น การสังเคราะห์โปรตีน โดยกรดอะมิโนแต่ละตัวเชื่อมต่อกันแบบพอลิ เมอร์จนกระทั่งได้เป็นโปรตีน ซึ่งวิธีนี้มักจะใช้กับสารที่อยู่ในรูปของเหลวหรือโมเลกุล ที่มีขนาดอนุภาคเล็กกว่าระดับนาโนเมตร ส่วนใหญ่พบได้ในเทคโนโลยีด้านเคมีและ ชีวภาพ เช่น ครีมบำรุงผิว ที่มีการสร้างแคปซูลจิ๋วขนาดนาโนที่บรรจุวิตามินที่มี ขนาดเล็กมาก ๆ ไว้เพื่อให้วิตามินซึมเข้าไปใต้ชั้นผิวหนังในระดับที่ลึกกว่าเดิม เป็น ต้น

ร**ูปที่ 2.2.1 กระบวนการ**สังเคราะห์แบบ Top-down และ Bottom-up [19]

ซึ่งการสังเคราะห์ที่แบ่งออกเป็น 2 แบบนั้น ก็จะมีกระบวนการรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้ สังเคราะห์จากปฏิกิริยาออกซิเดชันทางไฟฟ้าเคมี (electrochemical oxidation) ตัดด้วย ปฏิกิริยาออกซิเดชัน (Oxidation cutting) และ วิธีไฮโดรเทอร์มอล (Hydrothermal methods) ซึ่งวิธีการสังเคราะห์ที่แตกต่างกันนั้น ทำให้ขนาดของกราฟีนควอนตัมดอทที่ สังเคราะห์ได้แตกต่างกันออกไป ส่งผลถึงสมบัติการเปล่งแสงของกราฟีนควอนตัมดอทจาก ปรากฏการณ์การกักขังเชิงควอนตัมเปลี่ยนแปลง ซึ่งวิธีการสังเคราะห์ที่นิยมก็คือวิธีไฮโดร เทอร์มอล

2.3 การสังเคราะห์ด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล (Hydrothermal methods)

การสังเคราะห์ด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล เป็นวิธีที่มีการนำไปใช้ในการสังเคราะห์ กราฟีนควอนตัมดอทเป็นจำนวนมาก ตามตารางที่ 2.3.1 (20) โดยใช้ความร้อนและความดัน ซึ่งทำให้สารตั้งต้นเกิดการรวมตัวกันเป็นผลึกภายใต้สภาวะที่มีน้ำเป็นตัวรีดิวซ์ ซึ่งข้อดีของวิธี ไฮโดรเทอร์มอลนี้คือ มีขั้นตอนในการสังเคราะห์เพียงขั้นตอนเดียว ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็น ผลึกสูง และมีรูปร่างที่เหมือนกัน การกระจายตัวของอนุภาคใกล้เคียงกัน มีความบริสุทธิ์สูง ใช้อุณหภูมิในการสังเคราะห์ต่ำ และสามารถเลือกใช้สารตั้งต้นได้หลากหลายชนิด ทำให้ สามารถควบคุมขนาดของกราฟีนที่จะสังเคราะห์ได้ง่าย จากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเพื่อหา ระบบที่เหมาะสม

			1111	
Materials	Size (nm)	Height (nm)	Color	Temp./Time (°C/h)
OGSs, NaOH	5-13	<mark>1-</mark> 2	Blue	200/10
OGSs, ammonia	1.5-5	1. <mark>5-1</mark> .9	Green	200/10-12
OGSs, ammonia	2.5	1.13	Violet – yellow	70-150/5
N-GQDs, ammonia	Ca.3	1.3-3	Yellow – cyan	200/1-14
GO, ammonia	2-6	0.5-3	Blue	180/12
GO, ammonia	2.5-4.5	3-5	Blue	200/2-8
FG 🥖	1-7	AMAMA.	Blue	200/10

ตารางที่ 2.3.1 การสังเคราะห์กราพีนควอนตัมดอทด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล [19]

"-" stands for no information

OGSs: Oxidized graphene sheets, N-GQDs: Nitrogen doped GQDs, GO: Graphene oxide, FG: Fluorinated graphene

2.4 การโดปกราฟีนควอนตัมดอท (Doping Graphene Quantum Dots)

การโดปกราฟีนควอนตัมดอท เป็นวิธีที่นิยมใช้ในการปรับปรุงคุณสมบัติของกราฟีน ควอนตัมดอท ทั้งในด้านสมบัติเชิงแสง และสมบัติการนำไฟฟ้า โดยโดปด้วยอะตอมที่ไม่ใช่ C และ H ซึ่งในงานวิจัยที่ผ่านมาได้มีหลายงานวิจัยที่ทำการศึกษาผลของการโดปสารที่ต่างชนิด กันลงบนกราฟีนควอนตัมดอท ประกอบด้วย ไนโตรเจน (Nitrogen) และกำมะถัน (Sulfur) ซึ่งเป็นสารที่มีความหนาแน่นของอิเล็กตรอนสูง ทำให้การโดปด้วยสารสองชนิดนี้ส่งผลต่อ คุณสมบัติการนำไฟฟ้าของกราฟีนควอนตัมดอท นอกจากนี้โบรอน (Boron) ก็เป็นหนึ่งใน สารที่ได้ศึกษาผลต่อการโดปลงไปบนกราฟีนควอนตัมดอทเช่นเดียวกัน แต่ยังมีงานวิจัย จำนวนน้อย (20)

2.5 การเกิดลูมิเนสเซ็นต์ของโมเลกุล (Molecular luminescence)

การเปล่งแสง (luminescence) สามารถแบ่งออกได้หลายชนิด ขึ้นอยู่กับแหล่ง พลังงานที่มาทำการกระตุ้น เช่นการถูกกระตุ้นด้วยพลังงานจากแสง จะเรียกการเปล่งแสง ้นี้ว่าโฟโตลูมิเนสเซนต์ (photoluminescence) การถูกกระตุ้นด้วยพลังงานจากปฏิกิริยาเคมี เรียกว่าการเปล่งแสงทางเคมี (chemiluminescence) การถูกกระตุ้นด้วยอนุภาคที่มี พลังงานสูงเรียกว่<mark>าเรดิโอลูมิเนสเ</mark>ซนต์ (r<mark>ad</mark>ioluminescence) และยังมี ไบโอลูมิเนสเซนต์ (Bioluminescence) กับเทอร์โมลูมิเนสเซนต์ (thermoluminescence) อีกด้วย (21) ซึ่ง การเกิดการเปล่งแสงที่นิยมใช้เป็นเทคนิ<mark>คในการวิเคราะห์ทางเค</mark>มีอย่างกว้างขวางคือการ ้เปล่งแสงแบบโฟโตลมิเนสเซนต์ ที่มีข้อได้เปรียบกว่าวิธีอื่นคือ มีสภาพไวที่มากกว่า มี ้ความจำเพาะเจาะจงต่อสารที่ต้องการวิ<mark>เครา</mark>ะห์ และวิเคราะห์ได้ในช่วงความเข้มข้นที่กว้าง โดยการเปล่งแสงนั้นเป็นปราฏการณ์<mark>ที่เกิ</mark>ดขึ้นจากการที่โมเลกุลได้รับพลังงานที่ทำให้ ้อิเล็กตรอนในโมเลกุลเปลี่ยนระดับชั้นพลังงานจากสถานะพื้น (Ground State, S₀) ไปยัง ้ออร์บิทัลระดับสูงในสถานะกระตุ้น (Excited State) ตามระดับพลังงานที่ได้รับ (S₁, S₂, ้ S₃.....) ซึ่งอิเล็กตรอ<mark>นที่อยู่ใน</mark>สถาน<mark>ะกระตุ้นนั้นจะไม่เสถียร</mark> ทำให้ต้องมีการปลดปล่อย พลังงาน เพื่อให้อิเล็กตรอนกลับลงมสู่สถานะพื้นที่มีความเสถียรมากกว่า ซึ่งหนึ่งในรูปแบบ การคายพลังงาน<mark>ก็คือ การ</mark>คายพลั<mark>งงานออกมาในรู</mark>ปแบบ<mark>การ</mark>เปล่ง<mark>แ</mark>สงซึ่งแบ่งออกเป็น การ ้วาวแสง (Fluorescence) และการเรื่องแสง (phosphorescence) ซึ่งจะมีความแตกต่าง กันที่การกลับสปินของอิเล็กตรอนก่อนจะคายพลังงานกลับลงมายังสถานะพื้น หลักการต่าง ๆ นี้สามารถอธิบายได้ด้วยแผนภาพระดับพลังงาน Jablonski ตามรูปที่ 2.5.1 (22)

บทที่ 3

การทดลอง

3.1 เครื่องมือและอุปกรณ์

- 3.1.1 UV-Vis spectrophotometer
- 3.1.2 Fluorescence spectrophotometer
- 3.1.3 Fourier transform-infrared
- 3.1.4 เครื่องชั่ง 4 ตำแหน่ง
- 3.1.5 pH meter
- 3.1.6 เทฟลอนไลน์ (Teflon liner)
- 3.1.7 Autoclave
- 3.1.7 เตาอบ
- 3.1.8 Freeze dryer
- 3.1.9 Dialysis bag
- 3.1.10 บีกเกอร์
- 3.1.11 ปิเปต

3.2 สารเคมี

- 3.2.1 3-aminophenyl boronic hemisulfate
- 3.2.2 Aluminium(III) Chloride Hexahydrate (AlCl₃·6H₂O)
- 3.2.3 Cadmium(II) Nitrate Tetrahydrate (Cd(NO₃)₂•4H₂O)
- 3.2.4 Cobalt(II) Perchlorate Hexahydrate (Co(ClO₄)₂•6H₂O)
- 3.2.5 Chromium(III) nitrate (Cr(NO₃)₃)
- 3.2.6 Copper(II) Perchlorate Hexahydrate (Cu(ClO₄)₂•6H₂O)
- 3.2.7 Lead(II) nitrate (Pb(NO₃)₂)
- 3.2.8 Manganese(II) Perchlorate Hexahydrate (Mn(ClO₄)₂•6H₂O)
- 3.2.9 Nickel(II) perchlorate hexahydrate (Ni(ClO₄)₂•6H₂O)
- 3.2.10 Zinc perchlorate hexahydrate (Zn(ClO₄)₂•6H₂O)
- 3.2.11 4-(2-hydroxyethyl)-1-piperazineethanesulfonic acid (HEPES)
- 3.2.12 Sodium hydroxide (NaOH)
- 3.2.13 Sodium chloride (NaCl)
- 3.2.14 Acetone

3.3.1 การสังเคราะห์โบรอนกราฟีนควอนตัมดอท

โบรอนกราฟีนควอนตัมดอท (BGQDs) สังเคราะห์จาก 3-aminophenylboronic acid hemisulfate ด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอลเกิดกระบวน การแบบล่างขึ้นบน โดยซั่ง 3-aminophenylboronic acid hemisulfate ปริมาณ (0.18598 g, 1mmol) ใส่บีกเกอร์ขนาด 10 mL และเติมน้ำ Milli Q 5 mL จากนั้น ทำการคนเป็นเวลา 5 นาที แล้วนำสารละลายที่ได้ใส่ในเทฟลอนไลน์ และออโตเคฟ อบที่อุณหภูมิ 160 °C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง หลังจากนั้นนำสารละลายที่ได้มากรอง ตะกอนออกด้วย Syringe filter ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.22 µm และไดอะไลซิส (Dialysis) ด้วยถุงไดอะไลซิสขนาด 2,000 Da. เพื่อกำจัดกรดซัลฟูริกที่เหลือ ออก จาก BGQDs ตามขั้นตอน ดังรูปที่ 3.3.1

เตรียมสารละลายมาตรฐานของโลหะชนัดตาง ๆ จำนวน 10 ชนัดโดแก Al³⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cr³⁺ Cu²⁺ Pb²⁺ Mn²⁺ Ni²⁺ Zn²⁺ และ Au³⁺ ให้ได้ความเข้มข้น 50 mM ละลายด้วยน้ำ Milli Q และปรับปริมาตรในขวดกำหนดปริมาตร 5 mL ซึ่ง ปริมาณของโลหะชนิดต่าง ๆ จะแสดงตามตารางที่ 3.3.2.1

	ชนิดขอ <mark>งโลหะ</mark>	MW. (g/mol)	น้ำหนัก (g)
	Aluminium(III) chloride hexahydrate (AlCl3•6H2O)	241.43	0.0604
Re.	Cadmium(II) Nitrate Tetrahydrate (Cd(NO ₃) ₂ .4H ₂ O)	308.48	0.0771
000	Cobalt(II) Perchlorate Hexahydrate (CoClO ₄) ₂ •6H ₂ O)	365.93	0.0915
B	Chromium(III) nitrate nonahydrate (Cr(NO ₃) ₃ •9H ₂ O)	400.15	0.1002
P	Copper(II) Perchlorate Hexahydrate (Cu(ClO ₄) ₂ •6H ₂ O)	370.54	0.0926
	Lead(II) nitrate Pb(NO ₃) ₂	331.21	0.0828
-	Manganese(II) Perchlorate Hexahydrate (Mn(ClO ₄) ₂ •6H ₂ O)	361.93	0.0904
と見か	Nickel(II) perchlorate hexahydrate (Ni(ClO ₄) ₂ •6H ₂ O)	365.69	0.0914
T	Zinc(II) perchlorate hexahydrate (Zn(ClO ₄) ₂ •6H2O)	372.38	0.0931
	Gold(III) chloride trihydrate (AuCl₃•3H₂O)	393.83	0.0985

ตารางที่ 3.3.2.1 ปริมาณของโลหะชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการทดลอง

3.3.2 การเตรียมสารละลายน้ำตาล

ที่ 3.3.2.1

ชนิดของน้ำตาลMW. (g/mol)น้ำหนัก (g)กลูโคส180.160.0450แมนโนส180.160.0450ฟรุกโตส180.160.0450กาแลกโตส180.160.0450

<mark>ตารางที่</mark> 3.3.2.1 ปริมา<mark>ณข</mark>องน้ำตาลชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการทดลอง

กลูโคส (Glucose) แมนโนส (Mannose) ฟรุกโตส (Fructose) และ กาแลกโตส (Galactose) ให้ได้ความเข้มข้น 50 mM ละลายด้วยน้ำ Milli Q และปรับปริมาตร ในขวดกำหนดปริมาตร 5 mL ซึ่งปริมาณของน้ำตาลชนิดต่าง ๆ จะแสดงตามตาราง

เตรียมสารละลายมาตรฐานของน้ำตาลชนิดต่าง ๆ จำนวน 4 ชนิดได้แก่

3.3.3 การเตรียมสารละลายบัฟเฟอร์ HEPES ความเข้มข้น 10 mM pH 7.4

ชั่ง HEPES และ โซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ปริมาณ 0.5960 g และ 0.2320 g ตามลำดับ ละลายด้วยน้ำ Milli Q และปรับ pH สารละลายด้วยโซเดียมไฮดรอก ไซด์ (NaOH) ความเข้มข้น 0.1 M ด้วย pH meter จน pH สุดท้ายเท่ากับ 7.4 จากนั้นปรับปริมาตรในขวดปริมาตรขนาด 250 mL ด้วยน้ำ Milli Q

3.3.4 การศึกษาความจำเพาะเจาะจงของ BGQDs กับโลหะ

ปีเปต BGQDs ปริมาตร 50 μL (0.0197 g/mL) ปรับปริมาตรของ สารละลายด้วยสารละลายบัฟเฟอร์ HEPES ความเข้มข้น 10 mM (pH 7.4) จนมี ปริมาตรเป็น 2 mL จากนั้นปีเปตสารละลายโลหะ 10 ชนิด $Al^{3+} Cd^{2+} Co^{2+} Cr^{3+}$ $Cu^{2+} Pb^{2+} Mn^{2+} Ni^{2+} Zn^{2+}$ และ Au^{3+} (50 mM) 40 μL ลงในคิวเวต คนเป็นเวลา 2 นาที ก่อนนำไปวัดด้วย Fluorescence spectrophotometer ซึ่งกระตุ้นด้วย ความยาวคลื่น 310 nm และ 370 nm ตามลำดับ

3.3.5 การศึกษาความจำเพาะเจาะจงของ BGQDs กับน้ำตาล

ปิเปต BGQDs ปริมาตร 50 µL (0.0197 g/mL) ปรับปริมาตรของ สารละลายด้วยสารละลายบัฟเฟอร์ HEPES ความเข้มข้น 10 mM (pH 7.4) จนมี ปริมาตรเป็น 2 mL จากนั้นปิเปตสารละลายน้ำตาล 4 ชนิดได้แก่ กลูโคส แมนโนส ฟรุกโตส และ กาแลกโตส (50 mM) 40 µL ลงในคิวเวต คนเป็นเวลา 2 นาที ก่อน นำไปวัดด้วย Fluorescence spectrophotometer ซึ่งกระตุ้นด้วยความยาวคลื่น 310 nm และ 370 nm ตามลำดับ

3.3.6 การไทเทรตหาความไวของ BGQDs ต่อสารละลายโลหะ Au³⁺ และ Al³⁺

ปีเปต BGQDs ปริมาตร 50 µL (0.0197 g/mL) และทำการปรับปริมาตร ของสารละลายด้วยสารละลายบัฟเฟอร์ HEPES ความเข้มข้น 10 mM (pH 7.4) จน มีปริมาตรเป็น 2 mL ทำการไทเทรตความเข้มข้นของ Au³⁺ 0.00 - 0.13 mM แสดง ดังตารางที่ 3.3.6.1 ลงในคิวเวต คนสารละลายเป็นเวลา 2 นาที นำไปวัดด้วย Fluorescence spectrophotometer กระตุ้นด้วยความยาวคลื่น 310 nm และ 370 nm และนำข้อมูลที่ได้ไปพลอตสร้างกราฟมาตรฐาน (calibration curve) สำหรับกรณีของ Al³⁺ ทำการศึกษาในทำนองเดียวกัน แต่เปลี่ยนความเข้มข้นของ Al³⁺ ดังแสดงในตารางที่ 3.3.6.2

LL ALL					
No.	BGQDs (µL)	ปริมาตร Au ³⁺ (µL)	ปริมาตรรวม (µL)	[Au ³⁺] (mM)	
1	50	0	2000	0	
2	50	20	2020	0.01	
3	50	40	2040	0.0196	
4	50	60	2060	0.0291	
5	50	100	2100	0.0476	
6	50	120	2120	0.0566	
7	50	140	2140	0.0654	
8	50	180	2180	0.0826	
9	50	220	2220	0.1	
10	50	260	2260	0.115	
11	50	300	2300	0.1304	

ตารางที่ 3.3.6.1 ความเข้มข้นของ BGQDs ต่อ Au³⁺

No.	BGQD <mark>s (µL</mark>)	ปริมาตร Al ³⁺ (µL)	ปริมาตรรวม (µL)	[Al ³⁺] (mM)
1	50	0	2000	0
2	50	20	2020	0.50
3	50	40	2040	0.98
4	50	60	2060	1.46
5	50	80	2080	1.92
6	50	100	2100	2.38
7	50	120	2120	2.83
8	50	140	2140	3.27
9	50	180	2180	4.13
10	50	220	2220	4.95
11	50	260	2260	5.75
12	50	320	2320	6.90
13	50	380	2380	7.98
14	50	440	2440	9.02

ตารางที่ 3.3.6.2 ความเข้มของ BGQDs ต่อ Al³⁺

a. A. a

3.4 ขีดจำกัดขอ<mark>งกา</mark>รวิเคราะห์ (1995)

ขีดจำกัดของการตรวจวัดด้วยเครื่องมือ (Limit of detection, LOD) และขีดจำกัด ของการวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยเครื่องมือ (Limit of quantitation, LOQ) หาได้จากการ ไทเทรตสารละลายมาตรฐานของ Al³⁺ และ Au³⁺ ให้มีความเข้มข้นแตกต่างกันในสารละลาย BGQDs จากนั้นนำไปวิเคราะห์ด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซ็นต์ นำข้อมูลที่ได้มาหาค่า ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่าง ความเข้มข้นของสารตัวอย่าง (guest) กับความเข้มแสง ซึ่ง การคำนวณขีดจำกัดของการตรวจวัดด้วยเครื่องมือ และขีดจำกัดของการวิเคราะห์เชิง ปริมาณด้วยเครื่องมือ ด้วยสมการที่ 1.1 และ 1.2

$$LOD = \frac{3 \, S.D.}{Slope} \tag{1.1}$$

$$LOQ = \frac{10 \, S.D.}{Slope}$$

(1.2)

บทที่ 4 ผล<mark>การทดลอง และ</mark> วิเคราะห์ผลการทดลอง

4.1 การศึกษาลักษณะทางกายภาพ และขนาดของ BGQDs

จากการสังเคราะห์ BGQDs จาก 3-aminophenylboronic acid ด้วยวิธีไฮโดร เทอร์มอล พบว่า BGQDs ที่สังเคราะห์ได้มีลักษณะเป็นสารละลายสีแดงเลือดหมู เมื่ออยู่ ภายใต้แสงความยาวคลื่นที่ดวงตามองเห็น แสดงดังรูปที่ 4.1.1 (a) และเมื่ออยู่ภายใต้แสง ฟลูออเรสเซ็นต์ (365 nm) จะมีการเปล่งแสงออกมาลักษณะเป็นสารละลายสีฟ้าอมเขียว แสดงดังรูปที่ 4.1.1 (b) จากนั้นนำ BGQDs ไปทำให้แห้งด้วยวิธีการ Freeze dry จะได้สารที่ มีลักษณะเป็นของแข็งสีชมพูปนน้ำตาล เพื่อใช้ในการพิสูจน์เอกลักษณ์ต่อไป จากการศึกษา ขนาดของ BGQDs ด้วยเครื่อง TEM พบว่า BGQDs ที่สังเคราะห์มีลักษณะเป็นจุดสีดำ ๆ มี การกระจายตัวของขนาดที่ไม่เท่ากัน และมีขนาดเฉลี่ยอยู่ที่ 12.5 nm แสดงในรูปที่ 4.1.2 (a) และ (b) ซึ่งแสดงว่า สารที่สังเคราะห์ได้เป็นกราฟีนควอนตัมดอท

รูปที่ 4.1.1 (a) BGQDs ภายใต้แสงความยาวคลื่นที่ดวงตามองเห็น (b) ภายใต้แสง ฟลูออเรสเซ็นต์ ($\lambda_{\rm ex}$ = 365 nm)

ร**ูปที่ 4.1.2** ภาพจากเครื่อง TEM (a) และขนาดของ BGQDs (b)

4.2 การตรวจสอบหมู่ฟังก์ชันอินทรีย์ที่มีอยู่ใน BGQDs

การตรวจสอบหมู่ฟังก์ชันของวัสดุโดยใช้เทคนิค FT-IR เปรียบเทียบระหว่างสารตั้ง ต้นที่ใช้คือ 3-aminophenylboronic acid กับผลิตภัณฑ์ที่สังเคราะห์ได้ BGQDs ดังแสดง ในรูปที่ 4.2.1 ซึ่งจะเห็นได้ว่า IR สเปกตรัมที่ปรากฏขึ้นได้แก่ แถบที่ความยาวคลื่น 3,400 cm⁻¹ เป็นของ OH-Stretching mode 1,620 cm⁻¹ เป็นของ C=C aromatic core และ 1,200 กับ 1,400 cm⁻¹ เป็นของ B-O Stretching ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับ FT-IR สเปกตรัมของ BGQDs ตามเอกสารอ้างอิงที่ 8 ทำให้สามารถยืนยันได้ว่าผลิตภัณฑ์ BGQDs ที่สังเคราะห์ได้มีโบรอนอยู่ในโมเลกุล

รูปที่ 4.2.1 FT-IR Spectra ของ BGQDs และ 3-aminophenylboronic acid

4.3 การศึกษาคุณสมบัติเชิงแสงของ BGQDs

การตรวจสอบและศึกษาคุณสมบัติเชิงแสงของ BGQDs ในด้านการดูดกลืนแสง และ การคายพลังงานที่ไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเปลี่ยนค่าความยาวคลื่นในการกระตุ้นพลังงาน (Excitation-independent) พบว่าจากการตรวจสอบด้วยเครื่อง UV-Vis ดังรูปที่ 4.3.1 (a) BGQDs มีพีคช่วงการดูดกลืนแสงที่กว้างอยู่ในช่วง 230-330 nm ซึ่งแบ่งออกเป็น π - π^* ทรานซิชันของคาร์บอน sp² ในวงอะโรมาติก (230 nm) และที่ C=O ของ *n*-π* ทรานซิชัน (260/320 nm) โ<mark>ดยช่วงการดู</mark>ดกลืนแสงนี้ เป็นช่วงที่มีความจำเพาะต่อกราฟีนควอนตัมดอท จึงสันนิษฐานได้ว่า วัส<mark>ดุที่</mark>สังเคราะห์ได้เป<mark>็นก</mark>ราฟีนควอนตัมดอท จากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วย Fluorescence spectrophotometer โดยการหาสภาวะพลังงานกระตุ้นที่เหมาะสมตั้งแต่ 220 ถึง 410 nm แสดงดังรูปที่ 4.3.1 (b) พบว่าพลังงานกระตุ้นที่ทำให้เกิดการปลดปล่อย พลังงานมากที่สุด คือความยาวคลื่นที่ 310 และ 370 nm จะปลดปล่อยพลังงานในรูปแบบ ฟลูออเรสเซ็นต์สูงสุดที่ความยาวคลื่นที่ 375 และ 421 nm ตามลำดับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาการคาย<mark>พลังงานที่ไม่เป</mark>ลี่ยนแป<mark>ลงเมื่อเปลี่</mark>ยนค่าค<mark>วามยาว</mark>คลื่นในการกระตุ้นพลังงาน ทั้ง 2 ช่วงคือ ช่วงค<mark>วามยาว</mark>คลื่นที่ 220 ถึง 340 nm ของ BGQDs ตามรูปที่ 4.3.1 (c) และ ช่วงความยาวคลื่<mark>นที่ 350 ถึ</mark>ง 410 nm ตามรูปที่ 4.3.1 (d) อธิบายได้ว่า BGQDs ที่สังเคราะห์ ้ได้เป็นแผ่นกราฟีนที่ข<mark>นา</mark>ดไม่เท่ากันประกอบอยู่ด้วยกันสองส่วน เนื่องจากว่า การปลดปล่อย พลังงานฟลูออเรสเซ็นต์แต่ละที่นั้นมีความสอดคล้องโดยตรงกับระดับดับชั้นพลังงานของ BGQDs ที่มีผลต่อมาจากปรากฏการณ์การกักขังเชิงควอนตัม ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ที่ กล่าวไว้ข้างต้น

ร**ูปที่ 4.3.1** (a-d) ข้อมูลสมบัติเชิงแสงของ BGQDs โดย (a) สเปกตรัมการดูดกลืนพลังงาน และสเปกตรัมการปลดปล่อยพลังงานของ BGQDs ณ ช่วงพลังงานกระตุ้นจาก 220-410 (b), 220-340 nm (c) และ 350-410 nm (d)

4.4 การศึกษาคว<mark>ามเสถีย</mark>รต่อแสงของ BGQDs

การศึกษาผลกระทบของแสงต่อความเสถียรในการให้สัญญาณโฟโตลูมิเนสเซ็นต์ ของ BGQDs ด้วย Fluorescence spectrophotometer พบว่าจากการให้พลังงานกระตุ้น ที่ความยาวคลื่น 370 nm เมื่อเวลาผ่านไปทุก ๆ 6 นาที สัญญาณโฟโตลูมิเนสเซนต์ ที่ได้ จะคงที่ ตามรูปที่ 4.4.1 และยังคงที่เมื่อเวลาผ่านไป 1 ชั่วโมง ดังนั้นทำให้ BGQDs ที่ สังเคราะห์ได้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

รูปที่ 4.4.1 ความเข้มแสงฟลูออเรสเซ็นต์ที่ความยาวคลื่น 421 nm เมื่อกระตุ้นที่ 365 nm ณ เวลา 0 ถึง 1 ชั่วโมง

4.5 การศึกษาความจำเพาะเจาะจงกับน้ำตาล

จากการศึกษาความจำเพาะเจาะจงของ BGQDs ปริมาณ 50 µL (0.01967 g/mL) กับน้ำตาล 4 ชนิดประกอบด้วย กลูโคส แมนโนส กาแลกโตส และฟรุกโตส ในระบบที่เป็น สารละลาย HEPES บัฟเฟอร์ pH 7.4 ความเข้มข้น 10 mM ดังรูปที่ 4.5.1 พบว่า BGQDs ที่ สังเคราะห์ได้ไม่มีความจำเพาะเจาะจงต่อน้ำตาลทั้ง 4 ชนิดทั้งสองช่วงความยาวคลื่นที่ให้ พลังงานกระตุ้นที่ 310 และ 370 nm ต่างจากงานวิจัยที่ผ่านมา ซึ่งจากงานวิจัยในปี ค.ศ. 2014 ของ Zhang และคณะ (8) ได้สังเคราะห์โบรอนโดปกราฟีน (Boron-doped graphene, BG) ให้มีขนาดเล็กลงจนเป็น โบรอนโดปกราฟีน ควอนตัมดอท ด้วยวิธีไฮโดร เทอร์มอล โดยมีหมู่กรดโบโรนิก อยู่บริเวณขอบของกราฟีนควอนตัมดอท จากการวิจัยพบว่า มีความจำเพาะเจาะจงกับน้ำตาลกลูโคสเท่านั้น โดยมีการเพิ่มขึ้นของสัญญาณฟลูออเรส เซ็นต์ เนื่องจากน้ำตาลกลูโคสมีตำแหน่ง cis-diol 2 ตำแหน่ง จากการเกิดการรวมตัวของ น้ำตาลกลูโคสกับโบรอน โดปกราฟีนควอนตัมดอท จึงสันนิษฐานว่าในการสังเคราะห์ BGQDs ในงานวิจัยนี้มีสารตั้งต้น3-aminophenylboronic acid เหลืออยู่ในระบบ ซึ่งใน ขั้นตอนการสังเคราะห์ไม่สามารถแยกสารตัวนี้ออกไปได้ จึงรบกวนการจับกับน้ำตาลได้

ร**ูปที่ 4.5.1** สเปกตรัมการปลดปล่อยพลังงานของ BGQDs หลังเติมน้ำตาล 4 ชนิด ณ พลังงานกระตุ้นที่ความยาวคลื่น 310 nm (a) และ 370 nm (b)

4.6 การศึกษาความจำเพาะเจาะจงกับโลหะ

จากการศึกษาความจำเพาะเจาะจงของ BGQDs ปริมาณ 50 µL (0.0197 g/mL) กับโลหะจำนวน 10 ชนิดที่ความเข้มข้นเท่ากันคือ 0.98 mM ประกอบด้วย Al³⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cr³⁺ Cu²⁺ Pb²⁺ Mn²⁺ Ni²⁺ และ Zn²⁺ ส่วนโลหะ Au³⁺ นั้นจะใช้ความเข้มข้นที่ 0.2 mM โดยการศึกษานั้นจะใช้เทคนิคทางฟลูออเรสเซ็นต์ (Fluorescence spectroscopy) ตามรูป 4.6.1 (a-d) ศึกษาสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ที่เปลี่ยนแปลงไปของ BGQDs เมื่อเติมสารละลาย โลหะไออนบวก โดยศึกษาในช่วงความยาวคลื่น ที่พลังงานกระตุ้น 2 ช่วง คือ 310 และ 370 nm เริ่มจากช่วงที่กระตุ้นด้วยความยาวคลื่น 310 nm พบว่ามีโลหะ 4 ชนิดที่มีการ เปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์อย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือ Au³⁺ Cu²⁺ Cr³⁺ และ Pb²⁺ ส่วนช่วงที่ถูกกระตุ้นด้วยความยาวคลื่น 370 nm พบว่ามีโลหะ 4 ชนิดที่มีการเปลี่ยนแปลง สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์อย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือ Al³⁺ Pb²⁺ Cr³⁺ และ Au³⁺ ทั้งนี้เนื่องจาก Pb²⁺ และ Cr³⁺ เกิดการตกตะกอนสีขาวในสารละลาย ซึ่งเป็นผลเสียในการนำไปคำนวณค่า ความเข้มข้นที่แท้จริงของสารละลายโลหะมาตรฐานจึงไม่ได้มีการศึกษา Pb²⁺ และ Cr³⁺ เพิ่มเติม จึงเหลือโลหะ 2 ชนิดที่น่าสนใจก็คือ Au³⁺ และ Al³⁺ สรุปได้ว่า BGQDs มี ความจำเพาะเจาะจงต่อ Au³⁺ และ Al³⁺ ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเป็นตัวตรวจวัด โลหะได้ต่อไป.

รูปที่ 4.6.1 (a-d) สเปกตรัมการปลดปล่อยพลังงานของ BGQDs กับสารละลาย โลหะหนักชนิดต่าง ๆ ณ พลังงานกระตุ้นที่ความยาวคลื่น 310 nm (a) สรุปเป็น กราฟแท่ง (b) และ 370 nm (c) สรุปเป็นกราฟแท่ง (d)

4.7.1 การศึกษาสภาพไวของ BGQDs ต่อ Au³⁺

จากการศึกษาสภาพไวของ BGQDs ต่อ Au³⁺ โดยการไทเทรต Au³⁺ ที่มี ความเข้มต้นแตกต่างกันตั้งแต่ 0 - 0.12 mM พิจารณาในช่วงความยาวคลื่นการคาย พลังงานที่ไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเปลี่ยนความยาวคลื่นในการกระตุ้นพลังงาน 2 ช่วงที่ ้ความยาวคลื่น 310 และ 370 nm เริ่มจากช่วงกระตุ้นด้วยความยาวคลื่น 310 nm ิตามรูปที่ 4.7.1.1 (a) พบว่าเมื่อ<mark>ท</mark>ำการเพิ่มความเข้มข้นของ Au³⁺ มากขึ้น สัญญาณ ฟลูออเร<mark>สเซ็นต์ของ</mark> BGQDs ล<mark>ดลง</mark> และสามารถสร้างกราฟเส้นตรงมาตรฐานของ ข้อมูลระหว่างความเข้มข้นของ Au³⁺ ที่เพิ่มขึ้น กับ สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ที่ลดลง ได้สมการเป็น y= -4547.5x + 883.32, R²= 0.9889 ดังแสดงในรูปที่ 4.7.1.1 (c) ้ส่วนช่วงที่ถูกกระตุ้นด้วยความยาวคลื่น 370 nm ตามรูปที่ 4.7.1.1 (b) ได้สมการ เป็น y= -25<mark>67.9x +</mark> 492.6<mark>5, R²= 0</mark>.9931 ตามรูปที่ 4.7.1.1 (d) และเมื่อนำ สาร<mark>ละลายผสมของ</mark> BGODs กับ Au³⁺ ที่ความเข้มข้นแตกต่างกัน มาฉายแสงภายใต้ ้ความยา<mark>วคลื่น 36</mark>5 nm พบว่าสารละลายคายฟลูออเร<mark>ส</mark>เซ็นต์ลดลงสังเกตเห็นได้ ้ด้วยตาเปล่าที<mark>่คว</mark>ามเข้มข้นของ Au³⁺ ตั้งแต่ 0.14 mM ดังแสดงในรูปที่ 4.7.1.2 ซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษา ภาพ TEM ของ BGQDs กับ Au³⁺ ที่เห็นได้ว่า เกิดการ รวมตัวของ BGQDs จนมีขนาดประมาณ 70 nm ทำให้เกิดการลดลงของสัญญาณ ฟลูออเรสเซ็นต์ (aggregation induce quenching) ดังแสดงในรูปที่ 4.7.1.3 ทำให้ <mark>ยืนยันได้ว่า</mark> BGQDs ที่สังเคราะห์ได้สามารถตรวจวัดสารละลายโลหะ Au³⁺ ได้จาก การเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์

ร**ูปที่ 4.7.1.1** (a-d) รูปการศึกษาความไวของ BGQDs ต่อ Au³⁺ สเปกตรัมแสดง สัญญานฟลูออเรสเซ็นต์ของ BGQDs หลังไทเทรต Au³⁺ ที่ความเข้มข้นต่าง ๆ ณ พลังงานกระตุ้นที่ความยาวคลื่น 310 nm (a) สรุปเป็นกราฟเส้นตรงมาตรฐาน (c) แล<mark>ะ</mark> 370 nm (b) สรุปเป็นกราฟเส้นตรงมาตรฐาน (d)

ร**ูปที่ 4.7.1.2** สีของสารละลายที่เปลี่ยนแปลงไปของ BGQDs หลังไทเทรต Au³⁺ ที่ ความเข้มข้นต่าง ๆ ภายใต้ความยาวคลื่น 365 nm

รูปที่ 4.7.1.3 ภาพจากเครื่อง TEM และภาพขยายของ BGQDs กับ Au³⁺

4.7.2 การศึกษาสภาพไวของ BGQDs ต่อ Al³⁺

จากการศึกษาสภาพไวของ BGQDs ต่อ Al³⁺ โดยการไทเทรต Al³⁺ ที่มี ความเข้มต้นแตก<mark>ต่างกันตั้งแต่ 0 - 9 mM พิจารณาใน</mark>ช่วงความยาวคลื่นการคาย พลังงานที่ไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเปลี่ยนความยาวคลื่นในการกระตุ้นพลังงาน 2 ช่วงที่ ความยาวคลื่น 310 และ 370 nm เริ่มจากช่วงที่กระตุ้นด้วยความยาวคลื่น 310 nm ดังแสดงในรูปที่ 4.7.2.1 (a) พบว่าเมื่อเพิ่มความเข้มข้นของ Al³⁺ มากขึ้น สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ของ <mark>BG</mark>QDs ลดลง และสามารถสร้างกราฟเส้นตรง มาตรฐานของข้อมูลระหว่างคว<mark>าม</mark>เข้มข้นของ Al³⁺ เพิ่มขึ้น กับ ค่าสัญญาณฟลูออ เรสเซ็นต์ที่ลดลง ได้ในช่วงความเข้มข้น 0 – 3.3 mM สมการเป็น y = -213.73x + 981.98, R² = 0.9735 ดังแสดงในรูปที่ 4.7.2.1 (c) ส่วนช่วงที่กระตุ้นด้วยความยาว ้คลื่น 370 nm ตามรูปที่ 4.7.2.1 (b) จะได้ปรากฏการณ์ที่ไม่เหมือนกัน นั่นคือมี ้สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ที่เพิ่มขึ้น ได้สมการเส้นตรงอยู่ในช่วงความความเข้มข้น 0-1 mM มีสมการเป็น y = 146.46x + 241.8, R²= 0.9795 ตามรูปที่ 4.7.2.1 (d) และ เมื่อน้ำสาร<mark>ละลายผ</mark>สมของ BGQDs กับ Al³⁺ ที่ความเข้มข้นแตกต่างกัน มาฉายแสง กระตุ้น<mark>ที่ภายใต้ค</mark>วามยาว<mark>คลื่น 365 nm พบว่าเกิดการคา</mark>ยฟลูออเรสเซ็นต์เพิ่มขึ้น ้สังเกตเห็นไ<mark>ด้ด้ว</mark>ยตาเปล่าที่ความเข้มข้นของ Al³⁺ ตั้งแ</mark>ต่ 1.69 mM ดังแสดงในรูปที่ 4.7.2.2 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาภาพ TEM ของ BGODs กับ Al³⁺ ที่เห็นได้ว่า เกิดการรวมตัวของ BGODs จนมีขนาดประมาณ 209 nm ทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของ สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ (aggregation induce enhancement) ดังแสดงในรูป 4.7.2.3 ทำให้ยืนยันได้ว่า BGQDs ที่สังเคราะห์ได้สามารถตรวจวัดโลหะ Al³⁺ จาก การเปลี่ยนแปลงเชิงแสงที่ไม่เหมือนกันของช่วงความยาวคลื่นที่ใช้ในการกระตุ้น ต่างกันได้จริง

ร**ูปที่ 4.7.2.1** (a-d) รูปการศึกษาความไวของ BGQDs ต่อ Al³⁺ สเปกตรัมแสดง สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ของ BGQDs หลังไทเทรต Al³⁺ ที่ความเข้มข้นต่าง ๆ ณ พลังงานกระตุ้นที่ความยาวคลื่น 310 nm (a) สรุปเป็นกราฟเส้นตรงมาตรฐาน (c) และ 370 nm (b) สรุปเป็นกราฟเส้นตรงมาตรฐาน (d)

รูปที่ 4.7.2.2 สีของสารละลายที่เปลี่ยนแปลงไปของ BGQDs หลังไทเทรต Al³⁺ ที่ ความเข้มข้นต่าง ๆ ภายใต้ความยาวคลื่น 365 nm

4.8 ขีดจำกัดของการตรวจวัดและขีดจำกัดการวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยเครื่องมือ (Limit of Detection, LOD and Limit of Quantitation, LOQ)

ทำได้โดยการหาค่าความชั้นจากกราฟเส้นตรงมาตรฐานระหว่างความเข้มข้นที่ เปลี่ยนแปลงไปของสารละลายโลหะ กับสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ที่เปลี่ยนแปลงไปของ BGQDs โดยวิเคราะห์ด้วยเครื่องฟลูออเรสเซ็นต์สเปกโตรโฟโตมิเตอร์ จากนั้นทำการวัด สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์มาตรฐานของสารละลายแบลงค์ BGQDs 10 ครั้งเพื่อหาค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานแล้วนำมาแทนค่าในสมการตามสมการที่ 1.1 และ 1.2 ตามลำดับ โดยผลการ คำนวณแสดงตามตารางที่

		IN 111		
Metal 🥠	Au ³⁺	Au ³⁺	Al ³⁺	Al ³⁺
	Excitation 310 nm	Excitation 370 nm	Excitation 310 nm	Excitation 370 nm
Linear equation	y = -4547.5x + 883.63	y = -2567.9x + 492.65	y = -213.73x + 981.98	y = 146.76x + 241.8
	$R^2 = 0.9889$	R ² = 0.9931	$R^2 = 0.9735$	$R^2 = 0.9795$
Slope	4547.5	2567.9	213.73	146.76
LOD (mM)	0.029	0.052	0.622	0.906
LOQ (mM)	0.097	0.173	2.074	3.020

ตารางที่ 4.8.1 ข้อมูลการคำนวณหาค่า LOD และ LOQ ของการทดลอง

บทที่ 5 สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองสังเคราะห์โบรอนกราฟีนควอนตัมดอท ด้วยวิธีไฮโดรเทอร์มอล ทำปฏิกิริยา รูปแบบล่างขึ้นบนโดยใช้สารตั้งต้นเป็น 3-aminophenylboronic acid สารละลายผลิตภัณฑ์ที่ได้มี ลักษณะเป็นสีแดงเลือดหมูอ่อน และให้แสงสีเขียวภายใต้ความยาวคลื่นช่วงอัลตราไวโอเลต 365 nm เมื่อวิเคราะห์ด้วยเทคนิค TEM พบว่ามีขนาดเฉลี่ยอยู่ที่ 12.5 nm และจากการวิเคราะห์ด้วย Fluorescence spectrophotometer ฟลูออเรสเซ็นต์สูงสุดที่ความยาวคลื่น 375 และ 421 nm เมื่อให้พลังงานกระตุ้นที่ 310 nm และ 370 nm ตามลำดับ และจากการศึกษาหาความจำเพาะ เจาะจงต่อสารละลายโลหะ 10 ชนิด และน้ำตาล 4 ชนิด พบว่ามีความจำเพาะเจอกระตุ้นพลังงานที่ ความยาวคลื่น 310 และ 370 nm กล่าวคือ Au³⁺ ให้สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ลดลงทั้งคู่ ส่วน Al³⁺ ให้สัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ลดลงเมื่อกระตุ้นพลังงานที่ความยาวคลื่น 310 nm และจะเพิ่มขึ้น เมื่อ กระตุ้นพลังงานที่ความยาวคลื่น 370 nm นอกจากนี้ ขีดจำกัดการตรวจวัด Au³⁺ และ Al³⁺ เท่ากับ 0.029 mM และ 0.622 mM ตามลำดับ จึงสรุปได้ว่าสามารถสังเคราะห์โบรอนกราฟีนควอนตัมดอท ได้จริง และมีความจำเพาะเจาะจงในการวิเคราะห์ Au³⁺ และ Al³⁺ ได้

เอกสารอ้างอิง

- 1. Du, Y.; Guo, S., Chemically doped fluorescent carbon and graphene quantum dots for bioimaging, sensor, catalytic and photoelectronic applications. *Nanoscale* **2016**, *8* (5), 2532-2543.
- 2. Ma, L.; Hart, A. H. C.; Ozden, S.; Vajtai, R.; Ajayan, P. M., Spiers Memorial Lecture Advances of carbon nanomaterials. *Faraday Discussions* **2014**, *173* (0), 9-46.
- 3. Baptista, F. R.; Belhout, S. A.; Giordani, S.; Quinn, S. J., Recent developments in carbon nanomaterial sensors. *Chemical Society Reviews* **2015**, *44* (13), 4433-4453.
- 4. Li, L.; Wu, G.; Yang, G.; Peng, J.; Zhao, J.; Zhu, J.-J., Focusing on luminescent graphene quantum dots: current status and future perspectives. *Nanoscale* **2013**, *5* (10), 4015-4039.
- 5. Pan, D.; Zhang, J.; Li, Z.; Wu, M., Hydrothermal Route for Cutting Graphene Sheets into Blue-Luminescent Graphene Quantum Dots. *Advanced Materials* **2010**, *22* (6), 734-738.
- 6. Dong, Y.; Shao, J.; Chen, C.; Li, H.; Wang, R.; Chi, Y.; Lin, X.; Chen, G., Blue luminescent graphene quantum dots and graphene oxide prepared by tuning the carbonization degree of citric acid. *Carbon* **2012**, *50* (12), 4738-4743.
- Qu, Z.-b.; Zhou, X.; Gu, L.; Lan, R.; Sun, D.; Yu, D.; Shi, G., Boronic acid functionalized graphene quantum dots as a fluorescent probe for selective and sensitive glucose determination in microdialysate. *Chemical Communications* 2013, 49 (84), 9830-9832.
- Zhang, L.; Zhang, Z.-Y.; Liang, R.-P.; Li, Y.-H.; Qiu, J.-D., Boron-Doped Graphene Quantum Dots for Selective Glucose Sensing Based on the "Abnormal" Aggregation-Induced Photoluminescence Enhancement. *Analytical Chemistry* 2014, *86* (9), 4423-4430.
- Shen, P.; Xia, Y., Synthesis-Modification Integration: One-Step Fabrication of Boronic Acid Functionalized Carbon Dots for Fluorescent Blood Sugar Sensing. *Analytical Chemistry* 2014, *86* (11), 5323-5329.

- 10. Ju, J.; Chen, W., Synthesis of highly fluorescent nitrogen-doped graphene quantum dots for sensitive, label-free detection of Fe (III) in aqueous media. *Biosensors and Bioelectronics* **2014**, *58*, 219-225.
- Li, S.; Li, Y.; Cao, J.; Zhu, J.; Fan, L.; Li, X., Sulfur-Doped Graphene Quantum Dots as a Novel Fluorescent Probe for Highly Selective and Sensitive Detection of Fe3+. *Analytical Chemistry* 2014, *86* (20), 10201-10207.
- 12. Fan, Z.; Li, Y.; Li, X.; Fan, L.; Zhou, S.; Fang, D.; Yang, S., Surrounding media sensitive photoluminescence of boron-doped graphene quantum dots for highly fluorescent dyed crystals, chemical sensing and bioimaging. *Carbon* **2014**, *70*, 149-156.
- 13. Zeng, S.; Baillargeat, D.; Ho, H.-P.; Yong, K.-T., Nanomaterials enhanced surface plasmon resonance for biological and chemical sensing applications. *Chemical Society* Reviews **2014**, *43* (10), 3426-3452.
- 14. Reimann, S. M.; Manninen, M. Reviews of Modern Physics, 2002, 74(4), 1283.
- 15. Bawendi, M. C.; Steigerwald, M. L.; Brus, L. E. Annual Review of Physical Chemistry, **1990**, 41, 477.
- 16. Wang, J., Nanomaterial-based electrochemical biosensors. Analyst 2005, 130 (4), 421-426.
- 17. Zheng, X. T.; Ananthanarayanan, A.; Luo, K. Q.; Chen, P., Glowing Graphene Quantum Dots and Carbon Dots: Properties, Syntheses, and Biological Applications. *Small* **2015**, *11* (14), 1620-1636.
- เอกสาร เรื่อง "นาโนเทคโนโลยีเบื้องต้น" และ "ความเป็นสหวิทยาการของนาโน เทคโนโลยี" โดย ดร. ณัฐพันธุ์ ศุภกา ศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ สวทช.
- 19. Slatineanu, T., Quantum Dots. *European Pupils Magazine* **2014**, p 12.
- Minghan, X.; Zhaohui, L.; Xingzhong, Z.; Nantao, H.; Hao, W.; Zhi, Y.; Yafei, Z., Hydrothermal/Solvothermal Synthesis of Graphene Quantum Dots and Their Biological Applications. *Nano Biomedicine & Engineering* 2013, 5 (2), 65-71.
- 21. Valeur, B.; Berberan-Santos, M. N., A Brief History of Fluorescence and Phosphorescence before the Emergence of Quantum Theory. *Journal of Chemical Education* **2011**, *88* (6), 731-738.

- 22. Visser, A. J. W. G.; Rolinski, O. J., BASIC PHOTOPHYSICS 24 ed.; Laboratory of Biochemistry, Microspectroscopy Centre, Wageningen University, The Netherlands, 2014.
- 23. Brus, L. E., Chemistry and physics of semiconductor nanocrystals. *Columbia University* **2007**.
- 24. Lin, L.; Rong, M.; Luo, F.; Chen, D.; Wang, Y.; Chen, X., Luminescent graphene quantum dots as new fluorescent materials for environmental and biological applications. *TrAC Trends in Analytical Chemistry* **2014**, *54*, 83-102.
- 25. Jameson, D.M., Introduction to Fluorescence, CRC Press, 2014.
- 26. Lakowicz, J.R., Principles of Fluorescence Spectroscopy, 3rd ed., Springer, New York, 2006.

ประวัติผู้วิจัย

นายพันธุศิลป์ อังคสุโข เกิดเมื่อวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2537 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ แผนกวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จากโรงเรียนกุหลาบวิทยา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 เข้าศึกษาต่อที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาเคมี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ปี การศึกษา 2555 ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้หลังจบการศึกษาระดับปริญญาตรี บ้านเลขที่ 32 รัชดาภิเษก 16 ถนน รัชดาภิเษก แขวง วัดท่าพระ เขต บางกอกใหญ่ จังหวัด กรุงเทพมหานคร 10600